

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 1Nt/27/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124012641
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: ThDr. JUDr. Peter Melichárek
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:7124012641.3

Uznesenie

Mestský súd Košice, v senáte zloženom z predsedu senátu ThDr. JUDr. Petra Melicháreka a prísediacich A. B. C. a D. E. F. na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. októbra 2025 v Košiciach

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I sp. zn. 3T/28/2013 odsúdeného G. H., nar. XX.XX.XXXX v I. zamietla, nakoľko neboli zistené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 3T/28/2013 zo dňa 18.12.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/26/2016 zo dňa 26.5.2016 bol G. H. uznaný vinným zo spáchania v bode 1/ trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.7.2001 a v bode 2/ trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2. písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.8.2003 za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 23 (dvadsaťtri) rokov a pre účely výkonu uloženého trestu bol menovaný zaradený do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny.

V predmetnej trestnej veci bolo rozhodnuté uznesením dňa 14.10.2024. Po podaní odvolania odsúdeným krajský súd rozhodnutím zo dňa 19.05.2025 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, pričom krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol: „Podľa názoru krajského súdu, v tak závažnej trestnej veci je potrebné vypočúť znalcov, ktorí vypracovali spomínaný znalecký posudok a aby sa znalci okrem iného vyjadrili aj ku konečnému návrhu prokurátorky z verejného zasadnutia dňa 14.10.2024. Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere, resp. po vykonaní ďalších dôkazov, ktorých potreba môže vyplývať v priebehu ďalšieho konania, bude možné pristúpiť k posúdeniu splnenia podmienok pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku“.

Dňa 11.07.2024 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného G. H., ktorý dôvodil tým, že po právoplatnom odsúdení vyšla najavo nová skutočnosť, ktorá by mohla sama o sebe odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Od začiatku trestného stíhania tvrdil, že D. J. v roku 2003 žil. V predchádzajúcom konaní o obnove konania vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6Nt/9/2022 to preukazoval výpoveďou svedkyne K. L., ktorej súd neveril, vyhodnotil jej výpoveď ako nevierohodnú a návrh na obnovu konania zamietol. Na preukázanie jeho tvrdení predložil ako nový dôkaz znalecký posudok znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo L. M. L. a L. N. O., v ktorom sa potvrdilo čo tvrdil od začiatku, že 11.02.2003 D. J. ešte žil a že k jeho smrti mohlo dôjsť v rokoch 2005 až 2007. Navrhol preto predvolať a vypočúť jedného zo súdnych znalcov. Súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktorom vykonal nasledovné dokazovanie.

Podľa § 293 ods. 7 Tr. poriadku sa verejné zasadnutie konalo v neprítomnosti odsúdeného, ktorý požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.10.2024 obhajca odsúdeného uviedol, že trvá na obnove konania, keďže má zato, že sú splnené všetky podmienky, ktoré ustanovuje zákon, predložili nový dôkaz, ktorý v zásade vyvracia skutkovú vetu uvedenú v právoplatných rozsudkoch, a preto sa domnieva, že podľa ustanovenia § 400 odsek 1, § 394 Tr. poriadku je možné povoliť obnovu konania právoplatne skončenej vecnej veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T/28/2013 a súčasne rozhodnúť o tom, že G. H. vzhľadom na dĺžku doposiaľ vykonaného trestu sa neberie do väzby. Poukázal na to, že odsúdený je vo výkone trestu 16 rokov. Znalecký posudok č. 9/2024 a 24/2024 tak zásadne vyvracia pravdivosť skutkovej vety právoplatných rozsudkov, že táto skutočnosť sama o sebe musí byť možnosťou a zákonným predpokladom na povolenie vykonania obnovy konania. Závery znaleckého posudku ako sú uvedené na strane 23 a 24 sú natoľko závažné, že by mali súd primäť k tomu, aby povolil obnovu konania. V znaleckých posudkoch je konštatovaný iný dátum úmrtia ako je vo výroku právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I. Pokiaľ sa v rozsudkoch tvrdí, že poškodený mal zomrieť v marci 2023, znalecký posudok uvádza, že doba úmrtia mohla nastať v rokoch 2005 až 2007, ide o zjavný nesúlad, a tieto skutočnosti je potrebné dokazovať na obnovenom hlavnom pojednávaní.

Súd podľa § 269 Tr. poriadku na verejnom zasadnutí prečítal listinné dôkazy, a to znalecký posudok č. 9/2024 a 24/2024 č.l. 7-32, rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T/28/2013 zo dňa 18.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 6To/26/2016 zo dňa 26.5.2016 a návrh odsúdeného na obnovu konania

Po zrušení veci krajským súdom boli na verejnom zasadnutí vypočutí: Autor znaleckého posudku 9/2024 L. M. L. a K. znaleckého posudku 24/2024 L. N. O. a podľa § 269 Tr. poriadku na verejnom zasadnutí prečítal listinné dôkazy a to uznesenie Mestského súdu Košice sp. zn. 6Nt/9/2022 zo dňa 08.06.2023, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Tos/94/2023/ zo dňa 06.11.2023, listinný dôkaz, ktorý predložila obhajoba dňa 17.10.2025 a na základe toho zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Súd nemohol prihliadnuť na listinný dôkaz predložený obhajobou dňa 17.10.2025, ktorým je štvrtá strana zápisnice o previerke výpovede na mieste zo dňa 12.09.2012, týkajúca sa svedka P. N.. Z predloženej listiny jednoznačne nevyplýva jej vecná súvislosť s prejednávaným skutkom. Ide iba o fragment zápisnice, ktorý obsahuje čiastkový opis („telo v hĺbke cca 1,5 metra, ruky spútané putami“), avšak neobsahuje identifikáciu osoby, ktorej sa opis týka, ani označenie trestnej veci, v rámci ktorej bola previerka vykonaná. Bez týchto podstatných náležitostí nie je možné overiť, či sa listina vzťahuje na skutok, ktorý je predmetom pôvodného rozsudku, prípadne či ide o opis úplne iného trestného konania. Súd nemôže pri rozhodovaní o povolení obnovy konania vychádzať z dôkazu, ktorého pôvod, relevancia a vzťah k posudzovanej veci nie sú preukázané.

Na verejnom zasadnutí konanom bol vypočutý Autor znaleckého posudku 9/2024 L. M. L., ktorý predložil odsúdený. Uviedol, že trvá na záveroch svojho znaleckého posudku č. 9/2024 v plnom rozsahu. Pri vypracovaní posudku mal k dispozícii objednávku s položenými otázkami, znalecké posudky L. Q. a L. D., ako aj zápisnice o hlavnom pojednávaní Okresného súdu Košice zo dňa 7. 10. 2013 a 19. 1. 2023. Vyhodnotil tiež zápisnicu o pitve kostrových pozostatkov muža identifikovaného ako D. J.. Na základe syntézy dostupných podkladov, literárnych údajov a vyšetrených okolností znalec dospel k záveru, že k úmrtiu nebohého mohlo dôjsť v časovom období rokov 2005 – 2007. Tento interval bol určený najmä s prihliadnutím na stupeň skeletizácie tela, hĺbku uloženia pozostatkov, ako aj na mieru zachovania zvyškov šatstva. Znalec vysvetlil, že podľa literatúry pri uložení tela v hĺbke 30 – 50 cm dochádza ku skeletizácii približne do jedného roka, zatiaľ čo pri hĺbke 1 – 3 metre môže tento proces trvať 5 – 7 rokov. Pre určenie časového intervalu mal význam aj nález časti spodnej bielizne. Ak ide o šatstvo s prírodnou zložkou (najmä bavlna), k jeho rozpadu obyčajne dochádza v priebehu 1 – 5 rokov, pričom v závislosti od podmienok môže dôjsť k rozpadu už za niekoľko mesiacov. Ak by sa v tkanine nachádzali syntetické vlákna, zachovali by sa vo forme nití alebo sieťoviny aj po dlhšom čase. Skutočnosť, že pri pozostatkoch bola nájdená časť takéhoto odevu, podľa znalca podporuje záver o smrti v uvedenom intervale rokov 2005 – 2007. Znalec uviedol, že pri určovaní časového intervalu zohľadnil aj typ pôdy, v ktorej boli pozostatky nájdené. Podľa pitevnej dokumentácie boli kosti znečistené ílovitou pôdou. Tá môže spôsobiť tzv. zmydľovanie tkanív, čo dočasne spomaľuje proces rozkladu, avšak tento napriek tomu pokračuje až ku skeletizácii. Podmienky prostredia, vrátane typu pôdy, zemepisnej šírky a hĺbky uloženia, boli podľa znalca v posudku reflektované a premietnuté do určeného časového rozptylu. Podľa

znalca teda všetky dostupné poznatky – stav skeletizácie, zachovanie odevu, typ pôdy, literárne údaje a vyšetrené okolnosti – konzistentne smerujú k záveru, že ku smrti skúmaného jedinca mohlo dôjsť v období najskôr v roku 2005 a najneskôr v roku 2007.

Autor znaleckého posudku 24/2024 L. N. O. na verejnom zasadnutí vypovedal, že trvá na záveroch znaleckého posudku č. 24/2024 v plnom rozsahu. Uviedol, že dňa 18. 05. 2024 spolu s L. M. L. vypracoval znalecký posudok týkajúci sa kostrových pozostatkov muža, neskôr identifikovaného ako D. J.. Posudok vychádzal zo znaleckých posudkov L. P. Q. a L. R. R., ktorí vykonali ohliadku nájdených pozostatkov, ako aj zo zápisníc o hlavných pojednávaniach Okresného súdu Košice z rokov 2013 a 2023. Po vyhodnotení podkladov a po konzultácii s druhým znalcom dospeli k záveru, že k úmrtiu poškodeného pravdepodobne došlo v období rokov 2005 – 2007. K príčine úmrtia sa vzhľadom na pokročilé posmrtné zmeny a chýbanie častí skeletu znalec nevedel jednoznačne vyjadriť. Uviedol, že násilné úmrtie nemožno vylúčiť, avšak poranenia lebky a mozgu boli vylúčené a na zachovaných kostiach neboli zistené známky mechanického násillia. Znalec poukázal na to, že pri ohliadke bola nájdená časť spodnej bielizne, čo má význam pri hodnotení času úmrtia. Pri prírodných materiáloch dochádza k ich rozkladu spravidla v období od niekoľkých mesiacov do piatich rokov. Ak by šlo o syntetický materiál, bol by zachovaný bez výraznej degradácie. K nálezu spodnej bielizne znalec doplnil, že podľa ohliadky išlo len o časť spodnej bielizne bez bližšej špecifikácie typu materiálu. Znalec zároveň uviedol, že rozklad ľudského tela prebieha rýchlejšie pri plytkom uložení, pričom nález bol podľa dostupných informácií pravdepodobne uložený v plytkom hrobe, čo korešponduje aj s chýbaním menších kostí, ktoré mohli byť rozptýlené zvieratami. V reakcii na otázku prokuratúry znalec jednoznačne uviedol, že rok 2003 ako rok úmrtia vylučuje. Interval 2005 – 2007 bol určený na základe všetkých dostupných podkladov a zistení, pričom možnosť, že by k úmrtiu došlo v roku 2003, je podľa znalca vylúčená aj vzhľadom na zachovanú časť odevu, typ posmrtných zmien a rozsah skeletizácie. Znalec zdôraznil, že v prípadoch nálezu tela v stave skeletizácie neexistujú presné metódy umožňujúce určiť dátum úmrtia na konkrétny mesiac. Hodnotia sa všetky dostupné nálezy ako celok, vrátane stavu kostry, prítomných predmetov, hĺbky uloženia, typu pôdy, teploty či ďalších faktorov. V danom prípade neboli zistené žiadne špecifické okolnosti (napr. rašelinové pôdy, bažiny, pôsobenie vápna), ktoré by umožňovali posunúť posmrtné procesy mimo obvyklých rámcov. K možnosti, že by telo poškodenej osoby bolo pred zakopaním určitý čas na inom mieste, znalec uviedol, že teoreticky to vylúčiť nemožno, avšak nebolo zistené žiadne poškodenie kostí typické pre manipuláciu alebo rozptýlenie väčšími zvieratami. Rovnako nebolo zistené žiadne poškodenie skeletu, ktoré by nasvedčovalo opätovnému vykopaniu a následnému zakopaniu tela inde. Na záver znalec konštatoval, že podľa všetkých hodnotených skutočností je najpravdepodobnejším obdobím úmrtia rok 2007 s akceptovaným rozptylom do roku 2005. Rok 2003 ako čas úmrtia jednoznačne vylúčil.

Na verejnom zasadnutí obhajkyňa v rámci konečného návrhu uviedla, že odsúdený počas celých 13 rokov trvania trestného konania dôsledne popiera spáchanie skutku a svoj postoj k vine nikdy nezmenil. Obhajoba poukázala najmä na nový znalecký posudok a výpovede svedkov K. L. a S. T., ktorí podľa obhajoby potvrdzujú, že poškodený D. J. mal žiť aj po roku 2003, v ktorom je podľa právoplatného rozsudku kladený čas jeho úmrtia. Zdôraznila, že svedok S. T., najlepší priateľ poškodeného, bol pôvodne navrhnutý samotnou prokuratúrou, avšak v pôvodnom konaní nebol vypočutý, a keď sa po rokoch objavil a uviedol verziu odporujúcu skutkovým zisteniam obžaloby, prokuratúra podľa obhajoby tomuto dôkazu neprpisuje význam. Ďalej obhajoba namietala, že pôvodné odsudzujúce rozhodnutie bolo postavené predovšetkým na výpovediach tzv. kajúcnikov (P. N., A. I., K. N., svedok J.), ktorých vierohodnosť je podľa obhajoby spochybnená ich osobou, motiváciou a výhodami v trestnom konaní. V súvislosti s pôvodným znaleckým posudkom obhajoba zdôraznila, že určenie času smrti na rok 2003 vychádzalo aj z údajov polície (posledná návšteva zubného lekára), hoci na poškodeného bol neskôr vydaný zatykač a polícia sama viedla pátrací spis, z ktorého má podľa obhajoby vyplývať, že poškodený mal žiť aj v rokoch 2005–2008.

Prokurátorka vo svojom záverečnom návrhu uviedla, že bolo preukázané, že telo poškodeného D. J. bolo nájdené v úplne skeletizovanom stave, pričom pri takomto stupni rozkladu nie je možné spätne presnejšie určiť čas smrti. Podľa jej názoru na pojednávaní nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by súdu neboli známe v pôvodnom konaní a ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Z týchto dôvodov navrhla, aby súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Súd prihliadnuc na všetky okolnosti prípadu, ako aj návrh G. H., resp. jeho obhajoby podané súdu, či už v písomnej alebo ústnej forme, či výpovede autorov znaleckých posudkov, ktoré predložil odsúdený nepovažuje za také, ktoré by sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, než aké bolo urobené rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 3T/28/2013 zo dňa 18.12.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6To/26/2016 zo dňa 26.5.2016.

V tejto súvislosti a na podporu vyššie uvedeného súd poukazuje aj na rozhodnutie R 6/97, kde Najvyšší súd konštatoval, že v konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základom konaní. Toto konanie sa obmedzuje na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme.

Vyššie citované ustanovenie §394 Tr. poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav.

V tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine, pričom novým rozhodnutím o vine je rozhodnutie, že osoba je nevinná. Je dôležité tiež pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Ďalej treba zdôrazniť, že v konaní o povolení obnovy konania nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. poriadku.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. poriadku.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov.

V danom prípade odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania predniesol nový dôkaz znalecký posudok znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo L. M. L. a L. N. O., v ktorom sa malo potvrdiť čo tvrdil od začiatku, že 11.02.2003 D. J. ešte žil a že k jeho smrti mohlo dôjsť v rokoch 2005 až 2007 a navrhol vypočuť autorov znaleckého posudku svedkov. Odsúdený síce navrhol nový dôkaz v podobe nového znaleckého posudku, v rámci vykonaného verejného zasadnutia však títo autori znaleckého posudku tvrdili to, čo bolo predmetom dokazovania už na hlavných pojednávaniach / výpoveď znalkyňa L. R. R., ktorá robila prvotný znalecký posudok/ vo veci v ktorej odsúdený žiada obnovu konania, kde pripustila možnosť príčiny smrti, ktorá bola uvedená vo výrokovvej časti uznesenia vyšetrovateľa PZ na možné udusenie pôsobením mechanického násillia. Znalkyňa na otázky obhajoby nevyhlúčila ako príčinu smrti strelné poranenie krku, bodné a rezné, avšak pri takýchto poraneniach by nemohlo dôjsť k poškodeniu kostí, pretože na tých kostiach, ktoré vyhodnocovali nenašli stopy, ktoré by nasvedčovali bodnému, strelnému, sečnému alebo inému mechanickému poraneniu. Znalkyňa taktiež pripustila možnosť, že k smrti tejto osoby mohlo dôjsť aj v roku 2004, resp. v roku 2005. Znalkyňa však nevyhlúčila aj možnosť, že ku smrti D. J. došlo v čase uvedenom v obžalobe s týmto záverom sa vysporiadal už súd v pôvodnom rozsudku vyčerpávajúcím spôsobom, čo odôvodnil tým, že z viacerých dôkazov vyplýva, že po 11.2.2003 už J. nebol na žive, nakoľko od uvedeného dátumu o ňom nič nevedel jeho nepľnoletý brat, neozval sa ani bývalej priateľke L. Q. a priateľom, s ktorými mal aktívny kontakt. Naposledy bol videný svedkom A. F., ktorý ho kritický deň doviezol na stretnutie so G. H. a taktiež z dôvodu, že zmiznutiu Skapinyeca predchádzal konflikt s H..

Obsah dôkazov, výsluchov svedkov navrhnutých odsúdeného je zrejmé, možno považovať za snahu vykonania nového dokazovania, pričom možno konštatovať, že z vykonaného dokazovania neboli zistené žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy. V konaní v ktorom sa žiada povolenie obnovy sa konajúci súd vysporiadal s určením doby úmrtia D. J. (č.l. 80 pôvodného rozsudku). Vo svetle uvedeného nemožno považovať za nový dôkaz znalecký posudok č. 9/2024 (L. M. L.) a č. 24/2024 (L. N. O.), ktorý má spôsobilosť odôvodniť iné rozhodnutie o vine, pričom novým rozhodnutím o vine je rozhodnutie, že osoba je nevinná. Opätovne súd zdôrazňuje, že nie je účelom revízia pôvodného právoplatne skončeného trestného stíhania.

Znalci L. M. L. a L. N. O. sa vyjadrili v zmysle, že najpravdepodobnejším obdobím úmrtia je rok 2007 s akceptovaným rozptylom do roku 2005. Rok 2003 ako čas úmrtia vylúčili. Pre určenie časového intervalu mal význam nález časti spodnej bielizne. Ak ide o šatstvo s prírodnou zložkou (najmä bavlna), k jeho rozpadu obyčajne dochádza v priebehu 1 – 5 rokov, pričom v závislosti od podmienok môže dôjsť k rozpadu už za niekoľko mesiacov. Ak by sa v tkanine nachádzali syntetické vlákna, zachovali by sa vo forme nití alebo sieťoviny aj po dlhšom čase. Skutočnosť, že pri pozostatkoch bola nájdená časť takéhoto odevu, podľa znalcov podporuje záver o smrti v uvedenom intervale rokov 2005 – 2007. Avšak L. N. O. uviedol, že podľa ohliadky išlo len o časť spodnej bielizne bez bližšej špecifikácie typu materiálu. Záver o vylúčení roku 2003 stojí na predpoklade o zložení textilu, ktorý nebol nikdy objektívne zistený (laboratórnym vyšetrením vlákien), ani presne popísaný v pôvodnej dokumentácii. Takýto záver preto nemá dostatočne pevný faktický ani vedecký základ. Prvotná znalkyňa L. R. R., ktorá vykonala znalecké dokazovanie mala k dispozícii kostrový nález spolu s bielizňou pripustila možnosť, že ku smrti D. J. došlo v čase uvedenom v obžalobe. Znalci L. M. L. a L. N. O. vykonali svoje znalecké dokazovanie na základe znaleckého posudku L. P. Q., U., a L. R. R., zápisnice o hlavnom pojednávaní Okresný súd v Košiciach I, dňa 07.10.2013 o 09:00 hod., sp. zn. 3T 28/13, zápisnice o hlavnom pojednávaní Okresný súd v Košiciach I, dňa 19.1.2023 o 10:00 hod., sp. zn. 6Nt/9/2022. Záver znalcov L. L. a L. O. o vylúčení roku 2003 stojí na hypotetickom predpoklade o zložení textilu, ktorý nebol nikdy objektívne zistený (laboratórnym vyšetrením vlákien), ani presne popísaný v pôvodnej dokumentácii a presný typ vlákna je kľúčový (čistá bavlna vs. zmes vs. syntetika). Takýto záver preto nemá dostatočne pevný faktický ani vedecký základ. Aj v českej judikatúre sa kritizuje postup, keď sa zásadné medicínske závery robia iba z dokumentácie, bez osobného vyšetrenia – napr. NSS ČR upozornil, že posudzovanie zdravotného stavu len z dokumentácie je problematické a spravidla menej presvedčivé. Degradácia textilu v hrobe

je mimoriadne variabilná a neumožňuje presné určenie doby smrti v rozmedzí niekoľkých rokov; ide len o orientačný pomocný ukazovateľ pri odhadoch postmortálneho intervalu pri skeletizovaných pozostatkoch a v tomto prípade nemáme preukázané zloženie bielizne.

Odsúdený vo svojom návrhu opätovne uplatnil námietky smerujúce k priebehu a hodnoteniu dôkazov v pôvodnom trestnom konaní. Hodnotenie výpovedí tzv. kajúcnikov, ako aj posúdenie ich vierohodnosti, bolo však predmetom riadneho dokazovania pred súdom prvého stupňa aj v odvolacom konaní. Závermi, ku ktorým tieto sudy dospeli, sa súd rozhodujúci o obnove konania nemôže znovu zaoberať, ani ich prehodnocovať z hľadiska zákonnosti či správnosti hodnotenia dôkazov vo vzťahu k otázke viny. Výhrady voči svedeckým výpovediam P. N., A. I. a iných, vrátane poukazovaných rozporov, boli obhajobou uplatnené už v pôvodnom konaní a sudy sa s nimi vtedy náležite vysporiadali.

Čo sa týka ďalších argumentov obhajoby o svedkovi S. T. súd upriamuje pozornosť na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Tos/94/2023/ zo dňa 06.11.2023 v ktorom je uvedené okrem iného, že: „Skutočnosť, či poškodený bol nažive aj po kritickom dni, objektívne bola predmetom preskúmania v pôvodnom konaní, ako súčasť obhajoby sťažovateľa, s ktorou sa sudy s konečnou platnosťou vysporiadali. V pôvodnom konaní totižto boli vykonané tiež dôkazy, ktoré mali preukazovať, že poškodený žil po danom dátume, avšak súd ich vyhodnotil ako nedôveryhodné, nakoľko z iných dôkazov mal za preukázané, že po 11.2.2003 už poškodený nežil. Výpovede svedkyne L. a svedka T., teda možno zaradiť svojou povahou a charakterom k výpovediam svedkov S. S. a L. Q., avšak podobne ako výpovede menovaných svedkov v pôvodnom konaní, ani výpovede nových svedkov, vypočutých na verejnom zasadnutí, nespochybnili, resp. nevyvrátili argumentáciu, na základe ktorej sudy v pôvodnom konaní dospeli k názoru, že po 11.2.2003 už poškodený nežil, nakoľko v tomto smere sa úvahy súdov opierali, okrem iného aj o výpoveď neplnoletého brata poškodeného a jeho bývalej partnerky. Inak povedané výpovede svedkyne L. a svedka T. nie sú spôsobilé privediť iné rozhodnutie o vine, pretože nemajú o nič väčší význam, ako výpovede svedkov S. S. a L. Q., vo vzťahu ku ktorým boli zo strany konajúceho súdu v pôvodnom konaní vytknuté určité konkrétne výhrady, ktoré devalvovali ich dôkaznú hodnotu. Aj vo vzťahu k výpovediam nových svedkov možno konštatovať, že ich výpovednú hodnotu je potrebné vnímať aj skrz veľký odstup času, ktorý uplynul od vypovedaných skutočností a tiež aj cez spojitosť s ďalšími preukázanými okolnosťami skutku - očití svedkovia.

Následne sťažovateľ vo svojej sťažnosti interpretoval konkrétne skutočností, vyplývajúce zo svedeckej výpovedi S. T., ktoré podľa jeho názoru majú zásadným spôsobom spochybniť čas úmrtia, ustálený súdmi v pôvodnom konaní, pričom vyčíta mestskému súdu, že túto výpoveď bezdôvodne vyhodnotil ako nedôveryhodnú, a to aj napriek tomu, že svedok logickým spôsobom vysvetlil dôvod, pre ktorý sa poškodený mal skrývať, odísť do cudziny ako aj dôvod, pre ktorý bol svedok nedosiahnuteľný v pôvodnom konaní. V uvedených častiach pôsobí výpoveď svedka T. skutočne dôveryhodne, avšak jej presvedčivosť sa vytráca v okamihu, akonáhle sa konfrontuje s tou časťou odôvodnenia napadaného rozhodnutia, v ktorej bolo vysvetlené, z akých dôvodov po 11.2.2003 poškodený už nebol nažive. Napriek tomu, že v sťažnosti odsúdený pripisuje veľký význam výpovedi tohto svedka, krajský súd nad rámec už povedaného uvádza, že táto výpoveď je nehodnovaná aj vo vzťahu ku výpovediam očitých svedkov, ktorí boli prítomní pri zavraždení a zakopaní tela poškodeného. Uvedená argumentácia rovnako platí aj vo vzťahu ku svedkyňi L.. Na základe týchto úvah sa nadriadený súd nemohol stotožniť s touto sťažnostnou argumentáciou odsúdeného.“

Súd na záver konštatuje, že predložený znalecký posudok znalcov L. M. L. a L. N. O. nepredstavuje takú novú skutočnosť alebo nový dôkaz v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku, ktorý by bol spôsobilý vyvolať potrebu zmeny právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Hoci uvedení znalci vo svojom posudku pracujú s odlišnou odbornou interpretáciou pitevnej dokumentácie a konštatujú možnosť neskoršieho vzniku úmrtia, ich závery vychádzajú výlučne z tých istých podkladov, ktoré boli predmetom hodnotenia už v pôvodnom konaní, a neuvádzajú žiadnu novú faktickú okolnosť, ktorá by nebola súdu skôr známa. Nemožno preto hovoriť o skutočnosti novo zistenej, ale iba o alternatívnom odbornom názore na tie isté dáta, ktorý sám osebe nemôže narušiť záver o skutkovom stave, vybudovaný na súbore priamych a nepriamych dôkazov, najmä na výpovediach svedkov opisujúcich okolnosti skutku, ako aj na ďalších dôkazoch, ktoré už v pôvodnom konaní tvorili ucelený a logicky konzistentný reťazec potvrdzujúci, že k usmrteniu došlo dňa 11. februára 2003. Tieto dôkazy boli v pôvodnom konaní podrobené komplexnému hodnoteniu, ich vierohodnosť bola potvrdená vo viacerých následných rozhodnutiach všeobecných súdov a predložený znalecký posudok ich závery nevyvracia. Keďže teda neboli preukázané žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení s dôkazmi už skôr známymi

odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného, súd podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom mestského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 3 pracovných dní odo dňa oznámenia uznesenia na Mestský súd Košice. Sťažnosť má odkladný účinok.